

Az erdőőri szakvizsgák.

(Folytatás).

VII. Miskolczon.

Az erdőőri szakvizsga Miskolczon f. évi októberhó 27., 28., 29. és 30-án, részben a megyeház nagy termében, részben pedig a Miskolcz kerületi kir. erdőfelügyelőség hivatalos helyiségeiben tartatott meg.

A vizsgáló bizottság elnöke Rutska Tivadar központi kir. főerdőfelügyelő volt; vizsgáló biztosok pedig: Véssey Ferencz kir. erdőfelügyelő s Jóász Alajos m. kir. főerdész; póttag Wagner Ágoston érsekuradalmi erdőmester.

A megye részéről Miskolczi Pál megyei jegyző ur lett kiküldve.

A vizsga letételéhez szükséges engedély kieszközlése végett a Miskolcz kerületi kir. erdőfelügyelőséghez összesen 24 egyén folyamodott; és miután 4 azt nem kaphatta meg s egy betegség miatt meg nem jelenhetett, mindössze 19-en állottak elő, kik közül: 5 az egri érseki uradalomnál, 2 az egri főkapitálnál, 5 a kincstárnál, 1 a m. kir. közalapítványnál, 2 gróf Andrásy Dénes hitbizományi uradalmánál, 1 Nagy-Rócze városánál és 3 herczeg Coburg vizesréti uradalmánál szolgál. Irásbeli kidolgozásra a következő három kérdés adatott fel:

1. Egy 40 öl hosszú és 40 öl széles terület beerdősítéséhez hány csemete szükséges akkor, ha a csemeték egy öl távolságra eső sorokban, egymástól 3 lábnyi távolságra ültetendők, s ebből kifolyólag számítsa ki azt, hogy 10 holdra hány csemete szükséges?

2. Mi az átlazó? és mely esetekben lehet azt czélszerűen alkalmazni?

Az eddigi szolgálati ideje alatt előfordult oly eseteket említse fel, melynél az átlazót alkalmazta.

3. Készítse el az általa eddig használt erdei rovatos napló mintáját, s vezesse be annak egyes rovataiba az erdészetnél töltött szolgálati ideje alatt felfedezett fontosabb erdei kihágásokat.

Az írásbeli vizsga folyama alatt egy egyén visszalépvén, szóbeli vizsgára maradt 18.

Összehasonlítván az egyes szabatos feleleteket a különben gyenge írásbeli dolgozatokkal, a vizsgáló bizottság egyhangu határozata folytán kitűnően alkalmasnak találtatott 3, jól alkalmasnak 4, kielégítően alkalmasnak 8, és nem alkalmasnak 3.

A vizsga befejeztekor ezen eredmény az elnök által közhírré tétetvén a bizonyítványok a még jelenlévők között kiosztattak.

Véssey.

VIII. Budapesten.

Az erdőőri szakvizsga Budapesten október hó 27-én és következő napjain tartatott meg.

A vizsgáló bizottság elnöke Kallina Károly, m. kir. erdőmester volt; vizsgáló biztosok pedig Balázs Vincze, m. kir. főerdész és alólirott; Pest-Pilis-Solt-Kiskun megye részéről Szabó Kálmán, árvaszéki ülnök lett kiküldve.

A vizsgához való bocsáttatásért összesen 33 egyén folyamodott, kik közül a budapesti kir. erdőfelügyelőség 28-nak adott engedélyt; míg ellenben 5, részint mivel még 24-ik életévét el nem érte, részint pedig a 3 évi gyakorlati szolgálatban töltött időt kimutatni nem tudta, a vizsga letételére engedélyt nem nyert.

A vizsga letehetésére engedélyt nyert 28 egyén közül
4 az államerdészetnél,
6 gróf Eszterházy Miklós,
1 gróf Eszterházy Móricz hitb. uradalmaiban,

- 7 egyrészt az esztergomi primási, másrészt a főkápt. uradal-
 makban,
 4 a m. kir. vallás és közalapítványnál,
 2 a váci püspökségnél,
 3 pedig magánbirtokosoknál szolgál.

Írásbeli megfejtésre a bizottság együttes megállapodása
 alapján a következő három kérdés adatott fel:

I. Egy favágó csoport készít 1200 m. tűzifát. Ebből
 70⁰/₀ hasábfá és 30⁰/₀ dorongfa.

A hasábfáért fizettetik méterenként 32 kr, a dorongfáért
 pedig 28 kr.

Kimutatandó: mennyit kerestek a favágók a kapott 100
 forintyi előleg levonása után?

II. Miképen vezetné be az erdőtörvény által előirt erdei
 rovatos naplóba a következő esetet:

Egy futóhomok talajon álló négyes kötelékben telepített
 két éves fenyő ültetvényben, szarvasmarhák által 800□ ölnyi
 területen legeltetés alkalmával kár okoztatott?

III. Tegyen jelentés előljáró erdészének a folyó évi
 üzekedési idényben észlelt szarvasbögésről s hozzon javaslatba
 az erősebb bikák elejtésére alkalmazandó vadászati módot.

Az írásbeli kérdésekre benyújtott munkálatok megvizs-
 gálása után a szóbeli vizsga vette kezdetét, melynél min-
 dig tekintettel az illető vizsgázó szolgálati helyére, vala-
 mint figyelemmel az erdőtörvényből kifolyólag előjöheto azon
 esetre, midőn a kisebb terjedelmű erdőbirtokoknál a kezelés
 az erdőőrzéssel egyesítettik, a főszűly a szükséges elméleti
 képzettségen kívül, főleg a gyakorlati jártasságot és ügyességet
 igénylő speciális esetekre lett fektetve.

Az írásbeli dolgozatok, valamint a sokkal jobb szóbeli
 feleletek eredményének egybevetése után, a vizsgáló bizottság

legnagyobb részt egyhangulag a következő képességi osztályzatokat állapította meg:

kitünően alkalmasnak találtatott	5,
jól	” ”	14,
kielégítően	” ”	6,
és nem	” ”	2.

A folyó évi vizsga eredményét összehasonlítva a múlt évivel, oly határozott javulás mutatkozik, mely felett örömmüket kifejezni el nem mulaszthatom, s egyuttal kedves kötelességemnek tekintem e helyen különösen a gróf Eszterházy Miklós, a váczi püspökség és az esztergomi főkáptalan és primási uradalmakat mint olyanokat kiemelni, a hol az erdőöröknek nemcsak elméleti, de gyakorlati s az erdőtörvény intenióival szoros összefüggésben álló szakoktatására kiváló gond és szorgalom lett fordítva; sajnálattal kell azonban konstatálni, hogy ép azon erdőtiszt urak, kiktől leginkább el lehetne várni, fordítottak legkevesebb gondot és vették legkevésbé komolyan erdőőreik szakszerű kiképzését, úgy hogy ez alkalommal, eltekintve a szolgálat érdekeitől, maguk a vizsgázók és saját reputációjuk érdekében tartom szükségesnek a figyelmeztetést, miszerint oly egyént, kit a külső szolgálatban soha sem alkalmaztak, s így annak gyakorlati kiképzetésére módot sem nyújtottak, vizsgára ne küldjenek.

Budapest, 1884. november hó 29-én.

Br. Feilitzsch Arthur,
kir. al-erdőfelügyelő.

IX. Pozsonyban.

Az idei erdőőri szakvizsga Pozsonyban októberhó 27., 28., 29. és 30-ik napjain tartatott meg a vármegye házánál.

A kirendelt vizsgáló bizottságban Várjon Géza m. k. központi főerdőmester mint elnök, továbbá Boboth Ede

nyug. m. kir. közalapítványi erdőmester és alulirott, mint vizsgáló biztosok működtek; ezenkívül Pozsonymegye részéről jelen volt a vizsgánál Klempa Bertalan megyei főjegyző.

A vizsga letételére engedélyért összesen 23 egyén folyamodott, kik közül kettő, részint kiskorúság, részint pedig a megszabott három évi erdészeti gyakorlati szolgálat hiánya miatt, kérelmével elutasított.

Az engedélyt nyert 21 vizsgajelölt közül, a vizsgán csak 20 jelent meg, egy ellenben, szolgálati áthelyezés folytán, a vizsgáról elmaradt.

Az 20 vizsgázott közül a m. kir. közalapítványnál 1, községi erdőknél 3, egyházi testületeknél 2, hitbizományi uradalmaknál 7 és a magánuradalmaknál 7 van tényleges szolgálatban, s egyetlen egy kivételével, valamennyi fiatal és ujoncznak tekinthető.

Az erdőőri szakvizsgálati törzskönyv következő számadatai, melyek szerint Pozsonyban az 1880-ban megtartott vizsgálóhoz 3, az 1881-ben megtartott vizsgálóhoz 12, az 1882-ben megtartott vizsgálóhoz 9, az 1883-ban megtartott vizsgálóhoz 12 és az 1884-ben megtartott vizsgálóhoz 20 egyén jelent meg, azon reményre jogosítanak fel, hogy az erdőőri szakvizsgálat iránti érdeklődés fokozódik, s különösen szaporodik azok száma is, kik az erdőtörvény 17. §-a alá nem tartozó magánuradalmaknál állanak szolgálatban, mert a fennebb kitüntetett 56 vizsgázó között 21 ily magánuradalmaknál van tényleges szolgálatban.

A vizsgát kiállott erdőőrök közül Pozsonymegyében 34, Nyitra megyében 11, Bars megyében 4 és más megyékben 3 szolgál.

A folyó évben megtartott szakvizsgálatnál a következő írásbeli kérdések adtak fel megfejtés végett.

1-ör. Egy vágásterületen az erdőőr felügyelete alatt, a lefolyt hóban 2570 drb szálfá döntetett.

A vállalkozó, ki a döntést m^3 -ként 15 krért vállalta el, s a munka teljes bevégeztéig érdembére 20⁰/₀-át biztosítéképen visszahagyni köteles, a jelzett munkára előleget kér.

E körülményről előljáró erdészének írásbeli jelentés teendő, s abban kitüntetendő, hogy vállalkozónak a fennebbi tényezők figyelembe vételével s feltéve, hogy a döntött szálfák köbtartalma darabonként átlag 0.75 m^3 -re tehető, mily összegü előleg utalványozható ki.

2. Az erdőőr utasítást vesz, hogy N. erdőrészből bizonyos méretű 3 drb épületfát a fennálló tóár lefizetése mellett szolgáltatasson ki.

Vizsgajelölt adja elő, hogy miként fog eljárni a kérdéses fa kiszolgáltatásánál, s a tetszés szerint vett méretek és tóár alapján állapítsa meg segédtablák segélyével a kiadott fa köbtartalmát s azon pénzüsszeget, mely vevő által tóár fejében fizetendő.

3. Erdei rovatos napló készítendő s abba feljegyzendő szabály szerint, egy az erdőőr által felfedezett legeltetési kihágás és egy erdei lopási káreset, a netán előforduló súlyosbító és enyhítő körülményekkel együtt.

Az írásbeli kérdések megfejtésére a vizsgajelölteknek a vizsga első napján reggeli 9 órától esti 6 óráig tartó idő adatott. A benyújtott írásbeli dolgozatok nagy része elég jól sikerült, azonban az utolsó írásbeli kérdés, különösen a magán uradalmaknál szolgáló vizsgajelöltek által majdnem teljesen elejtetett, s ugy ebből, mint a megtartott szóbeli vizsgálat eredményéből kitünt, hogy a magán uradalmaknál szolgáló vizsgajelöltek az 1879. évi XXXI. törvényzikkéről s különösen az erdei rovatos napló miképeni vezetéséről a lehető legcselebb fogalommal birnak.

De ezenkívül, sajnos, többé-kevésbé csekély jártasságot tüntettek fel az erdészeti védszemélyzet külső gyakorlati szolgálátát és teendőit illetőleg is, mely utóbbi körülmény egyéb-iránt könnyen megmagyarázható, ha figyelembe vesszük, hogy a magán uradalmaknál erdőőrök gyanánt alkalmazott egyének kizárólag a vadászati czélokra használtatnak s kiképzésüknél a legcsekélyebb figyelem sem fordittatik arra, hogy ezen ugy-nevezett „jágerekből“ egyuttal ügyes, megbízható szakképzett erdőőrök váljanak.

Az írásbeli kérdések megfejtése és megbirálása után a szóbeli vizsgálat vette kezdetet, melyen Bedő Albert országos főerdőmester „Erdőőr“ czimű szakkönyve szolgált vezér-fonalul. Kiterjesztett egyébiránt a figyelem az erdőgazdaság minden ágára, az erdőtörvény és vadászati törvény helyes alkalmazására és a védszemélyzet gyakorlati teendőire.

A szakvizsgálat eredménye egészben véve sikerültnek mondható, a mennyiben a 20 vizsgajelölt közül 3 kitünően, 10 jól és 5 kielégítően alkalmasnak találtatott.

Két vizsgajelölt a vizsgát nem állotta meg. S e kettő uradalmi „al-erdész“ czimet bitorol, noha szakismeretük után ítélve, az „erdőkerülő“ czimre sem érdemesithetők.

A kitünően alkalmasak közül 2 herczeg Pálffy hit-bizományi uradalmában, 1 a m. kir. közalapítvány vaág-selyei uradalmában szolgál.

Pozsony, 1884. deczember 4-én.

Lászlóffy Gábor,
k. alerdőfelügyelő.

X. Temesvárt.

A Temesvárt f. évi októberhó 27-ik és következő nap-jain megtartott erdőőri szakvizsga eredményét becses lapja számára következőkben van szerencsém megismertetni.

A nagyméltóságú földmvelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium 36.431. sz. m. rendeletével a vizsgáló bizottság tagjaiul kiküldettek: Krivácsy Elek kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt Dipold Imre m. kir. főerdész rendes, és Ujsághy Zsigmond m. kir. számvevő főerdész póttagnak. A második rendes tag megjelenésében akadályozva volt.

Vizgára jelentkezett 38 egyén, kik közül 5-től az engedély megtagadtatván, 33 bocsátatott vizgára, ezekből egy betegség miatt meg nem jelenhetvén, egy visszalépett s 31-en vizgáztak, és pedig a szolgálatadó birtokosok szerint: m. kir. kincstári erdőőr 14, m. kir. kincstári póterdőőr 8, oszt. m. államvaspályatársasági erdőőr 3, volt szerb-bánáti vagyonközségi erdőőr 2, volt román-bánáti vagyonközségi erdőőr 4.

Tekintettel arra, hogy a vizsgajelöltek magyar, német és román ajkuakból álltak, úgy az irás, mint a szóbeli kérdések három nyelven adattak fel.

Írásbeli megfejtésül a következő három kérdés tüzetett ki:

I. Irja le a vizsgajelölt, hogy micsoda különbséget tud tenni a tölgy szálerdő és tölgy sarjerdő között erdőgazdasági szempontból.

II. Ha az erdőőr otthonról erdőégést észlel a felügyeletére bizott erdőben, mit fog tenni annak további terjedése meggátlására és oltására?

III. Az erdőőr rendeletet kap, hogy egy-két hold 400 □ öl kiterjedésű területet ültessen be 3 éves csemetékkal úgy, hogy a csemeték négyes kötelékben 1·5 m távolságra álljanak egymástól; mennyi csemetét fog a csemetekertből kiszedni? ha egy folyó öl 1·9 m-rel egyenlőnek vétetik.

Az irás- és szóbeli vizsgálat eredményeként a következő osztályzatok állapították meg: 1 kitünően alkalmasnak, 5 jól

alkalmasnak, 12 kielégítően alkalmasnak és 13 alkalmatlan-
nak találtatott.

Hogy a folyó évben a vizsgázóknak éppen 42⁰/₀-a nem állotta meg a vizsgát, azt egyrészt annak kell tulajdonítanom, hogy a hosszabb idő óta szolgáló erdőőrök közül többen elegendőnek vélték, ha egészen készületlenül is megjelennek a vizsgára, úgy gondolkoztán, hogy ha nem is tanultak, valamit majd csak elbeszélnek a vizsgán. E szerencsepróbálás oka részben az, hogy a mostani szervezet szerint a kincstári erdő-
őri állományban előléptetésre csak a szakvizsgázottak tart-
hatnak igényt, de másrészt a fiatalabb erdősuhanczok is meg-
kísérlették ily módon bizonyítványhoz jutni, hanem mindany-
nyian meggyőződtek, hogy készületlenül vizsgára jelentkezni
önámítás, mi az illetőknek a bizonyítványok kiosztásánál to-
vábbi tájékozás végett szóbelileg és félreérthetetlenül meg-
magyaráztatott. — Temesvárott, 1884. novemberhó 30-án.

Krivácsy Elek,
k. erdőfelügyelő.

XI. Zomborban.

Az erdőőri szakvizsga Zomborban folyó évi október hó
27., 28. és 29-én tartatott meg Rozinszky Béla kir.
erdőfelügyelő elnöklete alatt. A vizsgáló bizottságba Skul-
tétý Náthán, m. kir. erdőmester és Sugár Károly, m. kir.
főerdész küldetett ki.

Összesen tizenhét egyén jelentkezett, kik közül 6 köz-
ségi és 11 állami szolgálatban álló erdőőr. Kettő azonban
nem jelenvén meg, a vizsgálat csak a megjelent tizenöt-
tal tartatott meg.

27-én volt az írásbeli, 28. és 29-én a szóbeli vizsgálat,
melyek alapján a bizottság hármat jól, tizenegyet pedig kielé-
gítően alkalmasnak nyilvánított; egy a vizsgát nem állotta meg.

Sajnosan említhetem meg azon tapasztalatomat, hogy az eredmény a tavalyi vizsga eredményét nem közelíti meg és a vizsgázottak épen a gyakorlati részben mutattak kevesebb jártasságot. — Szeged, 1884. december hó.

Rozinszky Béla,
kir. erdőfelügyelő.

Az 1884-dik évi erdészeti államvizsgák.

A folyó évi erdészeti államvizsgák októberhó 27-ikétől novemberhó 20-áig tartattak meg. A vizsgáló bizottságban Bedő Albert országos főerdőmester és miniszteri tanácsos elnöke alatt Belházy Emil, m. kir. főerdőtanácsos és Sóltz Gyula, m. kir. erdőtanácsos és erdőakadémiai tanár mint tagok, és Hoffmann Sándor, m. kir. közalapítványi főerdőtanácsos mint vizsgáló biztos és jegyző vettek részt.

Az írásbeli vizsga október 27. és 28-án az országos magyar gazdasági egyesület Köztelkén tartatott meg, mely alkalommal az országos erdészeti egyesület és a selmeczi m. kir. erdőakadémia javaslatának figyelembe vételével a következő kérdések adattak fel írásbeli megfejtésre:

I. Hogy keletkeztek azon majdnem terméketlen kopárságok, melyek honunk minden hegyes és dombos vidékein, különösen verőfényes oldalokon, oly gyakoriak?

Hogy lehetne az ily helyek termőképességét emelni; minő akadályokba ütközik az ily területek beerdősítése, hogy lehetne az akadályokat elhárítani?

Minő fafajokat ajánlana vizsgáló az ily kopár oldalakra, ha azok nagyon kövesek és sziklásak volnának, s a bükk és tölgy tenyészeti határán belül esnének; minőket ugyanazon éghajlati viszonyok között akkor, ha az altalaj földes és a fagyökerek felvételére alkalmas volna, de az egész terület vizmosások által lenne barázdálva?

II. Valamely község volt urbéresei számára a tagosítás következtében ki lett hasítva 400 hold erdő, mely